

Nedkastning af våben

Af Chr. Rabbek

Under krigen nedkastede de allierede som bekendt våben til de danske frihedskæmpere

En af de mest usædvanlige nedkastninger er nok den, der foregik en lørdag i april 1945.

Der var ungdomsgilde hos Helmer Harreskov i Hvedde med mange unge gæster. De opholdt sig såvel i stuehuset som i laden. Derfor var der tændt lygter på gårdspladsen, og en af de engelske piloter har nok derfor antaget dette for signallys opstillet af modstandsfolk. I hvert fald bemærkede festdeltagerne, at en stor firemotorers maskine fløj over gården et par gange og kastede 12 containere på marken vest for gården.

I løbet af søndag formiddag blev faldskærme og containere overdækket af betænksomme folk, så de var nogenlunde skjult. Situationen var dog prekær. De tyske lytteposter befandt sig højst 500 meter fra marken med de nedkastede våben. Det var sandsynligt, at nogle herfra havde observeret noget. Der var blot ingen reaktion fra tyskerne. Dette kunne selvfølgelig også være, for at tyskerne ville lægge sig i et baghold for at pågribe dem, der skulle hente containerne. Ad flere kanaler gik der bud til modstandsfolk i Herning om nedkastningen.

Det lykkedes at samle en gruppe, der enkeltvis cyklede ud til Harreskov i løbet af søndag aften. Omkring midnat rykkede de ud til stedet med købmand Harreskov som vejviser. Månen var delvis fremme, og de gik straks i gang med arbejdet.

Uheldigvis drejede det sig om en sending meget tunge containere, og det viste sig umuligt at slæbe dem med håndkraft. Der måtte hestekræfter til.

På den nærmeste gård fik man fat på en landbrugsvogn, og i løbet af natten og tidligt næste morgen blev godset fragtet til et kartoffelhus.

Det blev et drøjt job. Der måtte køres adskillige gange, og først mandag morgen kunne de kort hvile ud hos købmanden, inden de udasede og i spredt orden cyklede tilbage til Herning.

Bemærk, at Johannes Højgård Jakobsen og Ernst Martinussen var de to modstandsfolk, der overnattede i kartoffelhytten indtil det blev lyst igen, og den sidste indsamling af materiale fra Containerne kunne finde sted.

Lyskontakten var ved alle nedkastninger den eneste forbindelse mellem flyverne og folkene på jorden. Først otte dage før kapitulationen blev der nedkastet nogle såkaldte S-foner til brug på pladserne. Det ville have bedret samarbejdet meget, om man havde fået dem noget før.

Det var en situation, der kunne være gået grueligt galt. Takket være en hurtig og effektiv indsats blev intet opdaget af tyskerne. Den ene af de 12 nedkastede containere står nu på lokalarkivet i Kibæk som et minde fra krigens tid.